

LOUIS PIERRE BLANC

(1860 - 1903)

Radu MOȚOC

Abstract: The author refers to the book *LOUIS PIERRE BLANC* written by Oana Marinache and Cristian Gache, published by History of Art Publishing House in Bucharest in 2014 in *Unforgettable Architects* collection. Pierre Louis Blanc was born on December 31, 1860, in Geneva. He attended classes at Zürich Polytechnic. Swiss architect comes in Bucharest in early 1884 advised by Ion Mincu, his Romanian colleague. Among the main projects undertaken by architect Louis Pierre Blanc can be listed as follows: Botanical Institute in Bucharest; University of Iași; Faculty of Medicine in Bucharest etc.

Keywords: Pierre Louis Blanc, architecture, Swiss architect, monumental works

Gestul de a pune în valoare o personalitate de origine elvețiană, care a lăsat o amprentă importantă în arhitectura de sfârșitul secolului al XIX-lea din România, merită a fi semnalat și apreciat ca o contribuție generoasă și profund științifică.

Autorii acestei monografii, care prefațează o serie intitulată „Arhitecți de neuitat” sunt: **Oana Marinache** și **Cristian Gache**¹.

Lucrarea apărută la *Editura Istoria Artei* din București în anul 2014 este intitulată: „**Louis Pierre Blanc...o planșetă elvețiană în serviciul României**”.

O fericită colaborare științifică cu personalități din străinătate și din țară a fost posibilă datorită relațiilor umane de bună calitate a celor doi autori, care au găsit aceste surse printr-o activitate susținută de participare la diverse evenimente științifice de specialitate. Trebuie semnalate aceste colaborări, care apar în prefața volumului cu titlul de „Mulțumiri” și care fac cinste autorilor:

- Narcis Ispas, de la Arhivele naționale ale României.
- Gabriel Badea-Păun, cu doctorat la Sorbona în critică de artă, care prin cercetările efectuate la Școala de Belle Arte din Paris a oferit importante informații și imagini de epocă.
- Franca Stahl, de la Arhiva orașului Geneva
- Monica Bussmann, de la Arhiva Politehnicii din Zürich
- Emmanuel Schwartz, cercetător-conservator la Școala de Belle Arte din Paris
- Radu Negrescu-Suțu, autorul unei remarcabile lucrări consacrată familiei Suțu „*Livre d'Or de la Famille Soutzo*” apărută la Paris în 2005
- Emanuel Bădescu de la Biblioteca Academiei Române
- Cezar Petre Buiumaci, colecționar de cărți poștale cu vechiul București.

O importantă susținere morală și financiară a fost acordată de Ambasada Elveției prin Exceleța Sa, Jean-Hubert Lebet, ambasadorul Elveției în România.

Acest studiu monografic inaugurează o colecție de albume cu biografii ale unor arhitecți importanți, dar care în cele mai multe cazuri au fost uitați. Autorii acestui studiu oferă o explicație pentru această uitare: „Originea lor străină, dar și a legăturilor cu boierii și Casa Regală, jucând un rol important în făurirea capitalei noului regat al lui Carol I”².

¹ Oana Marinache, Cristian Gache, *Louis Pierre Blanc*, Editura Istoria Artei, București, 2014

² *Ibidem*, pag. 6.

Născut la Geneva în 31 decembrie 1860, Louis Pierre Blanc urmează studiile politehnice la Zürich (1877-1879), după care studiază la prestigioasa instituție: l'Ecole des Beaux-Arts din Paris (1880-1883). Interesant este faptul că tatăl lui s-a ocupat de montarea cutiilor pentru celebrele ceasornice elvețiene, iar bunicul lui a fost tâmplar. Au locuit pe rue du Marché, la nr. 16, în Geneva³.

Sfătuit de colegul lui român, Ion Mincu (1852-1912), vine în București la începutul anului 1884, unde a sperat să se afirmare profesional.

Arhitectul elvețian se remarcase deja în Franța, câștigând premiul *Edmond Labarre* cu un proiect al unui *Palat de Comerț la Paris* și un alt premiu *Jean Leclaire*. Diploma de arhitect obținută în 26 dec. 1883 a fost un proiect pentru un orfelinat dintr-un oraș de provincie. În anul 1884, era deja membru al *Societății Arhitecților Diplomați ai Guvernului Francez*. Cu o asemenea performanță de specialitate, Ion Mincu a intuit corect succesul de care se putea bucura arhitectul Blanc la București. Sosit în Capitală este angajat imediat ca arhitect al guvernului în Ministerul Cultelor și Instrucțiunilor Publice.⁴

Arhitectul elvețian se încadrează rapid în societatea bucureșteană, „vorbind românește cu un accent personal”⁵. Se căsătorește cu nepoata Domnitorului Mihai II Suțu, Elena Suțu (1852-1890), în anul 1888. Decesul acesteia surveni la nașterea celei de-a treia fete, numită Madeleine, și a produs o grea suferință arhitectului, care se va recăsători numai după patru ani, în 1894, cu Irina Berindei (1873-1954). Irina era verișoară primară a arh. Ion D. Berindei (1851-1919). Căsătoria a fost oficiată de primarul capitalei, Nicolae Filipescu, iar martori au fost ing. Scarlat Vârnăv și arhitectul francez Andre Lecomte de Nouÿ.⁶

Printre principalele proiectele realizate de arhitectul Louis Pierre Blanc pot fi enumerate următoarele :

- Institutul Botanic din București
- Reședința Ion Lahovary din București
- Universitatea din Iași
- Vila Mauriciu Blank din București
- Vila Blanc-Brâncoveanu din București
- Facultatea de Medicină din București
- Ministerul Agriculturii și Domeniilor din București
- Stațiunea balneară Lacul Sărat din jud. Brăila
- Extinderea Casei Take Ionescu
- Vila G. D. Mirea de pe șoseaua Kiseleff din București
- Vila Herman Spayer din București⁷

Spiritul profesional care lega pe arhitecți l-a determinat pe Blanc să colaboreze la diferite proiecte alături de arhitecții Paul Gottereau, Albert Galeron, Ion Mincu, Grigore P. Cerkez, sculptorii Ștefan Ionescu-Valbudea și Wladimir Hegel, pictorii Jean-Jules-Antoine Lecomte du Nouÿ, G. D. Mirea, Juan Alpar.

Merită a fi evidențiată lucrarea complexă a Universității din Iași a cărei pietre fundamentale s-a depus la 23 mai 1893 în prezența Casei Regale. Aula universitară va fi împodobită cu portretele Regelui Carol I și al Reginei Elisabeta, realizate de Jean-Jules-Antoine Lecomte du Nouÿ, care vor rezista până în anul 1948, când vor fi înlocuite cu personalități universitare din Iași. Inaugurarea Palatului Universitar de la Copou s-a oficiat la 21 oct 1897 în prezența regelui Carol I, a primului ministru Dimitrie A. Sturza

3 *Ibidem*, pag. 17

4 *Ibidem*, pag. 23

5 *Ibidem*, pag. 40.

6 *Ibidem*, pag. 43, 45

7 *Ibidem*, pag. 65 -167

și a Ministrului Instrucțiunii Publice și Cultelor Spiru Haret.

Faptul că arhitectul Louis Pierre Blanc nu este pomenit în dicționarul enciclopedic „Le Larousse pour tous” în două volume, editat în anul 1907 la Paris, nu trebuie să ne determine să tragem concluzia că el a fost total ignorat. Faptul că decesul a survenit cu numai patru ani înainte de apariția volumelor enciclopedice poate constitui o explicație.

Dicționarul enciclopedic român, apărut în anul 1962, amintește de personalitatea arhitectului elvețian Louis Pierre Blanc (1860-1903) stabilit în România: „Printre lucrările executate după planurile sale se numără: Facultatea de medicină, Institutul *Victor Babeș*, Ministerul Agriculturii, toate din București și Universitatea din Iași. Lucrările lui s-au inspirat din arhitectura Renașterii franceze”⁸.

Acest studiu remarcabil, bine documentat și bogat ilustrat, constituie un bun exemplu de loialitate față de personalitățile din străinătate, care au pus suflet și multă competență în realizarea unor obiective care au dăinuit peste veacuri. Noi cititori acestor monumentale lucrări, trebuie să le descoperim și să identificăm aceste clădiri cu toate detaliile și ornamentele care fac frumusețea lor.

---

8 *Dicționarul enciclopedic român*, Editura Politică, București, 1962, vol.I, pag. 373